

INDIANKLUBBEN i SVERIGE
c/o Bertil Thörn
Bendzgatan 25
SE-256 57 Ramlösa
Sweden

hemsida: www.indianklubben.org
kontakt : info@indianklubben.org
Plusgiro: 32 57 43 - 3
tel : +46 42 29 13 61
mob. : +46 70 532 96 89

HEJ ALLA INDIANINTRESSERADE **Indianklubbsnoteringar nr 7, 2013**

ansvarig utgivare: Bertil Thörn

utgivningsdatum: 2013-04-05

HEJ ALLA VÄNNER

Vintern vägrar släppa sitt grepp om oss. På skuggsidan ligger fortfarande snö och is. Hela Öresund är fullt av svanar som inte tar sig längre upp i landet, då de inte hittar öppet vatten där. Men fotbollen har i alla fall sparkat igång och HIF har visat upp sig på Olympia på ett positivt sätt. Det värmer så här i vinterkylan och får väl ses som lite plåster på sårerna efter Rögles kraftlösa och ointresserade uppträdande på inomhusisarna under denna vinters ishockeyfighter.

Nu ser vi ändå fram emot att SMHI snart måste ge med sig och leverera lite värme, så att maskrosorna äntligen kan komma igång. Och det finns faktiskt ett visst hopp. I tisdags vågade vi oss ut med kaffekoppen och fick några timmar vid sydväggen. Och vad kom väl inte där? Jo den första flocken av tranor flög över på sin väg till Hornborgasjön. I onsdags, vid eftermiddagspromenaden, noterade så de första violerna, kabblekorna och - hör och häpna - de första maskrosorna!!! Rapporter gör också gällande att den första igelkotten har vågat sig ut. Stackarn måste nog frysa om tassarna...

UTSTÄLLNING VÄRD ATT BESÖKA

I Bonn, i Tyskland, kan man nu och fram till och med söndagen den 4 augusti se en omfattande utställning om Irokesfolken. Verkar vara väl värt ett besök.

Exhibition:

On the Trails of the Iroquois

22 March to 4 August 2013

Kunst- und Ausstellungshalle der Bundesrepublik Deutschland / Art and Exhibition Hall of the Federal Republic of Germany, Museumsmeile Bonn, Friedrich-Ebert-Allee 4, 53113 Bonn/Germany

Of the hundreds of Native American peoples, only a few have over the centuries engaged the European and Euro-American imagination to the extent that the **Iroquois** did. This fascination is in a large measure due to the outstanding role the Five (and later Six) Nations played in the arena of colonial encounters in seventeenth- and eighteenth-century North America, which gained them a reputation as fierce warriors and skilled diplomats and is also reflected in a host of fictional literature. But European interest has always far exceeded this preoccupation with political and military excellence, and Western intellectual struggle with Iroquois culture has left enduring imprints not only on the history of anthropology, but also on popular culture, the peace and women's movements, and even efforts to establish the foundation of alternative lifestyles.

As a horticultural people, whose women planted corn, beans and squash on clearings in the forest and whose men supplemented their diet by hunting and fishing, the Iroquois lived in villages of bark-covered longhouses occupied by extended families at the time when the Dutch and French advanced into the interior of North America in the first half of the seventeenth century. But as implied in **their self-designation "Haudenosaunee,"** the Iroquois were **'People of the Longhouse'** in more than this practical sense: Their intertribal confederation was likewise metaphorically referred to as a Longhouse, in which the Mohawks and Senecas assumed the role of Keepers of the Eastern and Western Doors and the Onondagas were Keepers of the Central Fire; between them, as Younger Brothers, sat the Oneidas and Cayugas. The founding of the League under the Great Law of Peace had ended previous intertribal warfare and by uniting the strengths of the five groups (who were joined around 1722 by the Tuscaroras as the sixth member) provided the basis for Iroquois territorial expansion and military ascendancy over their indigenous neighbors.

The present exhibition will attempt to trace **the development of Iroquois culture** from its origins up to its vibrant articulations in the present-day United States and Canada, following their varied history through colonial times characterized by war, trade, and European missionary efforts; the subsequent weakening of

their power through loss of land and political autonomy and the eventual break-up of the League after the American Revolution; the cultural transformations during the Reservation period; and their strive for sovereignty in the twentieth century up to very contemporary concerns.

Bringing together for the first time art and artifacts from major collections in Europe, the United States, and Canada and conceived in close cooperation with Iroquois artists, curators, and intellectuals, the exhibition aspires to a multi-layered representation of both Western appropriations and imaginings of Iroquois culture as well as contemporary indigenous voices on their history and present-day identities. As Tuscarora artist and writer Richard W. Hill expressed it, "it can safely be said that today, the Haudenosaunee define themselves through their diversity," as each generation "adds to that layered definition, taking the artistic expressions of the past, the oral traditions of their ancestors, and add that to their own life experiences." This large-scale exhibition aims to portray this diversity and the Iroquois people's continuous creative adaptations to ever-changing living conditions over time, presenting approximately 500 objects on about 1600 square meters of representative exhibition space (in addition to parts of the 9000 square meters roof garden) at the Art and Exhibition Hall of the Federal Republic of Germany in Bonn.

The catalogue accompanying the exhibition (to be published in a German as well as an English edition) will provide insights into the historical and cultural context of the exhibits and their makers. In addition, it will also highlight the importance of the ethnographic collections held by museums today for an understanding of a fascinating people and their culture.

Webpage: http://www.bundeskunsthalle.de/index_e.htm

MEDLEMSANTAL

Ytterligare ett par av de tidigare medlemmarna har nu valt att förnya sitt medlemskap, så nu är vi 165 medlemmar.

HEMSIDAN

Jag ger nu upp efter alla problem med att öppna vissa länkar på hemsidan. Jag måste hitta någon hjälp innan jag lägger mera arbete på framför allt den sida som kallas "Kunskapstest". Jag har från den sidan också tagit bort den sista frågevarianten - den som kallats "Vart är vi på väg", då det var framför allt den som strulade, även om jag nu märker att det är liknande problem på en hel del andra ställen.

Om det tidigare var så att det "bara" var via Internet Explorer som det fungerade på min stationära dator, så är det nu snarast så att det där inte fungerar alls längre, medan det verkar gå bra med såväl Google Chrome som med Firefox!!! Och jag har ingen aning om att jag har gjort något alls!!!

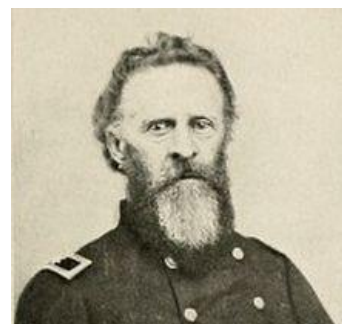
För er som ändå har gjort tappra försök att följa utvecklingen på vår fråga om vart vi är på väg, så ska ni nu i stället här få det rätta svaret på den första av dessa vart-är-vi-på-väg-frågor som har legat uppe under mars månad. Jag har inte hört något från någon som har försökt knäcka gåtan, men här är alltså i alla fall det rätta svaret:

Rätt svar till "Vart Är Vi På Väg" Omgång 1, 2013

ledtråd 1. fråga nr 1 2013

Vi åker västerut, längs motorvägen Interstate 80, från stad där högkvarteret för det militärområde låg, vars första befälhavare (1866 till 1867) var personen på bilden. Vi är på väg till en historisk plats som har haft stor betydelse i indianhistorien

Svar: Vi reser från Omaha, Nebraska, där högkvarteret för Department of the Platte inrättades den 5 mars 1866, med brigadgeneral Philip St. George Cooke som befälhavare

ledtråd 2. fråga nr 1 2013

Vi kommer efter 23 mils körning rakt västerut, genom ett flackt jordbruksland, att komma fram till en stor och välkänd flod, som vi sedan i stort sett ska följa nästan ända till slutmålet. Vårt resmål ligger dock vid en mindre biflod till denna flod.

Svar: Floden är North Platte River och bifloden är Laramie River

ledtråd 3. fråga nr 1 2013

Efter ytterligare 17,5 mil passerar vi Göteborg. En plats där man har bevarat en gammal Ponnyexpresstation. Den berömda Ponnyexpressen passerade även vårt resmål.

Svar: Platsens namn på kartan är Gothenburg och i en liten park längs genomfarten finns den här bevarade Ponnyexpresstationen

ledtråd 4. fråga nr 1 2013

I nästa större stad har en mycket välbekant historisk person haft ett av sina flera hemvist. En person som också spelat en viktig roll i indianhistorien, men som märkligt nog inte har haft någon närmare koppling till vårt resmål. Det är nu drygt 36 mil kvar till vårt resmål.

Svar: Det här är Buffalo Bills Scout Rest Ranch, som ligger i utkanten av staden North Platte, Nebraska.

ledtråd 5. fråga nr 1 2013

Vid nästa stad, som är en riktig "cowboystad" med ett indiansklingande namn, väljer vi att lämna motorvägen och fortsätta att följa floden mot nordväst. Det är nu 28 mil kvar till vårt resmål, som från början var en affär.

Svar: Staden där vi lämnar motorvägen är Ogallala och vårt mål byggdes ursprungligen som en pälshandelsstation

ledtråd 6. fråga nr 1 2013

Längre upp i floddalen befinner vi oss verkligen på historisk mark, med åtskilliga välkända landmärken, förbi vilka många andra har rest före oss och nu har vi inte så långt kvar till vårt resmål, som fanns på sin plats redan innan den riktigt stora reseströmmen startade förbi här.

Svar: Nu reser vi längs Platteflodens dalgång, där Oregonleden gick fram och vi passerar landmärken som till exempel Chimney Rock

ledtråd 7. fråga nr 1 2013

Det dröjer inte länge förrän vi gör en liten avvikelse från huvudvägen och upptäcker en plats där en mycket välkänd krigshändelse utspelat sig. En plats som har nära anknytning till vårt resmål.

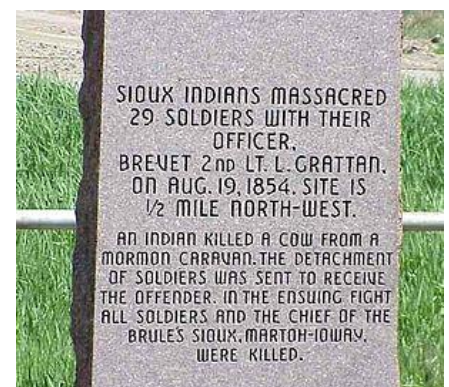
Svar: Vid den lilla staden Lingle, gör man en avstickare ut på en lokal grusväg och kommer till platsen för det som i historien kallats "Grattan-Massakern"

ledtråd 8. fråga nr 1 2013

Det var från vårt resmål som de soldater kom som var involverade i den krigshändelse som avsågs i föregående ledtråd. En händelse försakad av bråk om en ko

Svar: Den här bilden förtydligar vilken plats vi befinner oss på

ledtråd 9. fråga nr 1 2013

Just utanför den lilla staden, med samma namn som vårt resmål, finns en gammal träbro från den tid då vårt resmål hade sin storhetstid. Den byggdes 1875 och har även den samma namn som vårt resmål.

Svar: Den här gamla bron har namnet Fort Laramie Army Bridge, vilket skulle ge tips om namnet på slutmålet

ledtråd 10. fråga nr 1 2013

Så var vi framme vid vårt resmål, som var ett militärt fort under andra halvan av 1800-talet och där två för indianerna betydelsefulla avtal har slutits. Dels 1851 och dels 1868. Platsen är idag ett National Historic Site och förvaltas av Nationalparksstyrelsen. Platsen har sitt namn efter floden som rinner förbi, men floden har i sin tur fått namn efter en tidig pälsjägare. Huset på bilden har restaurerats till sitt ursprungliga skick efter att ha varit svårt förfallet. Det var bostad för ogifta officerare och kallades Old Bedlam. Platsen ligger i staten Wyoming.

Svar: Den plats vi har varit på väg till och nu nått fram till är alltså det välkända Fort Laramie

INBJUDAN TILL ÅTERTRÄFF

En formell inbjudan till reseåterträff har nu skickats ut till alla som deltog i medlemsresan till Nordöstern i augusti förra året. Den här återträffen är dock öppen för alla som vill vara med, så därför säger vi nu även välkommen till alla er andra som eventuellt vill komma. Träffens program ser ut som nedan och jag är tacksam för att få ett besked senast 15 april från er som vill delta.

PS. Vi har just fått en utfästelse från Christer Lindberg om att bidra med några väl valda ord utöver det program ni ser här nedan. Bara det borde väl vara en rejäl anledning till att flockas i Helsingborg till Kristi Himmelfärdshelgen. Eller vad säger ni?

BÄSTA RESEVÄNNER, VÄLKOMNA TILL ÅTERSAMLING FÖR GRUPPEN SOM HÖSTEN 2012 VAR MED OSS I NORDÖSTERN

Som vi tidigare har indikerat i olika sammanhang har vi för avsikt att bjuda in till en återsamling för resegruppen som i augusti 2012 var med INDIANKLUBBEN i USA.

Det blir ett enkelt program som till den huvudsakliga delen kommer att gå ut på att just träffas på nytt och utbyta minnen och erfarenheter. Programmet är tänkt att se ut så här:

Fredag 10 maj 2013

- 12.00 - 16.00 Samling för tillresande
Vi träffas hos Bertil o Kerstin på Bendzgatan 25, Ramlösa
(vi ordnar hämtning för tåg- och bussresenärer)
- 17.15 Avfärd till Knutpunktens färjeterminal
- 18.15 Middag på färjan Aurora
- 21.00 Avsluta kvällsaktiviteten; egna aktiviteter

Lördag 11 maj 2013

- 09.30 - 10.30 Samling på Högastenskolan, Electrogatan 1 A, Helsingborg
Vi bjuder på fika medan vi samlar oss
- 10.30 Välkomnande, programförklaring, praktiska frågor
- 11.00 Förevisning och genomgång av den CD-skiva alla hushåll ska få med material från resan (reseberättelse, föredrag, bildspel)
Vi utnyttjar genomgången av bildspelet för kommentarer, hågkomster, synpunkter och minnen
- 12.00 Avbrott för lunch
- 13.30 Återsamling Högastenskolan
- 13.45 Ev. föredrag, fortsättning på utbyte av minnen, visande av saker, böcker, eller annat som ni köpte under resan och vill visa, egna bilder, mm

15.00	Fika
15.45	Fortsättning av föregående aktiviteter / oplanerad tid
16.30	Avslutning, uppbrott

Alla resedeltagare är givetvis välkomna, men även övriga erbjudes att delta om intresse finns.

Aktiviteten kostar inget utöver egna kostnader för resor, logi och mat.

För att kunna beräkna fikaåtgång och boka middagen på färjan behöver jag senast måndag 15 april ha ett besked från alla som vill komma. Meddela då också om ni vill delta i middagen, eller hoppar över fredagens aktivitet.

Jag har redan tidigare fått preliminära besked från flera, men för att inga missförstånd ska uppstå ber jag även er att på nytt före den 15 april bekräfta ert definitiva deltagande.

Vill ni själva bidra till programmet, till exempel berätta något, visa något ni köpt, eller liknande, så går det alldeles utmärkt. Ge mig en vink om vad ni vill göra så att vi får in det i programmet.

Väl mött

Bertil o Kerstin Thörn och Hans-Olof och Gittan Ohlsson

MESCALEROAPACHERNA UPPMÄRKSAMMAR HUNDRAÅRSMINNET AV FRIGIVANDET AV DERAS BRÖDER CHIRICAHUAAPACHERNA UR KRIGSFÄNGELÄGER

År 1913 släpptes äntligen de chiricahuaapacher som sedan 1866 hade hållits i krigsfängeläger först i Florida, sedan i Alabama och slutligen i Oklahoma. De tilläts dock aldrig att få komma hem till sina ursprungliga hemtrakter i södra Arizona. I stället erbjöd mescaleroapacherna de som ville att få komma och dela deras reservat i New Mexico. Det är den händelsen som mescaleroapacherna nu vill uppmärksamma under det här veckoslutet. Det kommer att bli tal och mycket dans under både fredag och lördag och det kommer att finnas många konsthantverkare på plats som visar upp och säljer sina alster.

**BÄSTA HÄLSNINGAR
BERTIL THÖRN**